

L'hora del Pati

Revista de l'escola Vedruna Gràcia

NÚM. 55 · JUNY 2024

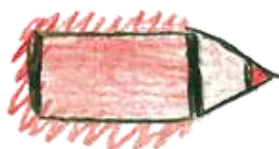

ÍNDEX

EDITORIAL

Pàgines 3, 4 i 5

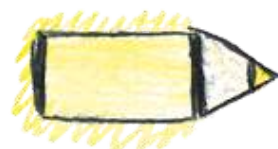
I3

Pàgines 6 i 7

I4

Pàgines 8 i 9

I5

Pàgines 10 i 11

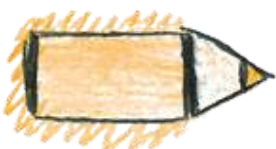
1r PRI

Pàgina 12

2n PRI

Pàgina 13

3r PRI

Pàgines 14 i 15

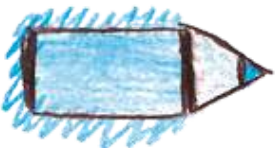
4t PRI

Pàgines 16 i 17

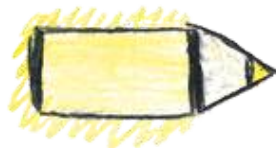
5è PRI

Pàgines 18 i 19

1r ESO

Pàgines 20, 21 i 22

2n ESO

Pàgines 23, 24 i 25

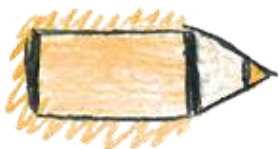
3r ESO

Pàgines 26 i 27

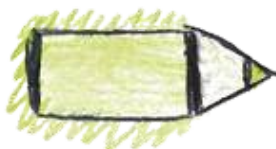
4t ESO - BATX

Pàgines 28, 29, 30 i 31

ESH

Pàgines 32 i 33

MENJADOR

Pàgines 34 i 35

AFA

Pàgina 36

MÓN JOVE

Pàgina 37

HOMENATGE

Pàgines 38 i 39

REVISTA DE L'ESCOLA VEDRUNA
GRÀCIA (BARCELONA)
Una iniciativa conjunta de l'Escola
Vedruna Gràcia i l'AFA de l'escola

Edició: Alba Alet i Anna Balaguer
Disseny de la portada: Alba Rojo
Maquetació: alumnes de 4t d'ESO
Coordinació dels continguts i
correcció lingüística: Núria Almeida
Col·laboradors: tots els qui signen
els articles de la revista

L'HORA DEL PATI és una publicació plural i
respectuosa amb la llibertat d'expressió.
Vol ser ressò de les idees, les reflexions i la
vida de l'escola. Els articles ens parlen de la
manera de pensar dels seus autors.

ESCOLA VEDRUNA GRÀCIA
Gran de Gràcia, 236 (08012 Barcelona)
Tel. 93 218 82 69
www.vedrunagracia.cat

VEDRUNA, 200 ANYS

Estem a les portes d'un gran aniversari: **l'any 2026 celebrarem els 200 anys** de la Fundació de la Congregació de Germanes Carmelites de la Caritat Vedruna i amb ella, l'origen de les nostres escoles.

Aquest aniversari ve carregat d'una gran història col·lectiva i de moltíssimes històries personals. Aquesta història s'ha fet palesa en les diferents exposicions simultànies que hem organitzat des de cadascuna de les Escoles Vedruna de Catalunya.

A Vedruna Gràcia també hem tingut la nostra pròpia exposició. Amb motiu de la jornada de Portes Obertes vàrem muntar l'exposició a la Biblioteca de l'escola i per tal de compartir-la amb les veïnes i veïns de Gràcia, la vàrem portar al vestíbul de Lluïsos de Gràcia del dia 29 de febrer al 14 de març.

La nostra història comença de la mà de **Joaquima de Vedruna**. Una dona valenta, generosa i emprenedora que **el 26 de febrer de 1826 a la ciutat de Vic** va iniciar la primera institució nascuda a Catalunya adreçada a l'educació de les nenes i les noies.

Vedruna, al llarg d'aquests anys, es fa present en molts pobles i ciutats d'arreu del país amb un estil propi: familiar, positiu, acollidor, esperançat... i amb un propòsit clar: acompanyar les persones. Aquesta és l'essència del nostre projecte educatiu.

El dia 1 d'abril de 1862 un grup de germanes de la mà de la successora de Joaquina de Vedruna, la germana Paula Delpuig, van arribar a Barcelona. Es van instal·lar als números 233 i 235 del carrer Gran de Gràcia, sota el mecenatge de la baronessa de Rocafort. Allà van establir una residència d'àvies amb el compromís d'atendre dotze ancianes de les més necessitades. Cap a l'any 1870 consta que ja no existia l'asil, sinó que set germanes es dedicaven a l'ensenyament de vuitanta alumnes.

Aquí comença l'Escola Vedruna a la Vila de Gràcia.

Mirar d'on venim ha estat un homenatge emotiu i sincer a totes les persones que ens han precedit. Mirar d'on venim és gratitud pel llegat que ens han deixat i per tot allò que hem viscut. Mirar d'on venim ens ajuda a entendre el present i és el punt de partida per continuar construint futur.

Transformar-se per transformar. Al llarg de 162 anys l'escola Vedruna Gràcia s'ha transformat. Una transformació arquitectònica i alhora pedagògica per adequar els espais i les aules, per afavorir la convivència, per innovar metodològicament i impulsar aprenentatges sòlids, per donar servei a més alumnes i a les seves famílies, per oferir noves oportunitats als nois i noies. També per acompanyar els nostres infants i joves per tal que siguin bones persones i capaces de transformar el món i la societat en què els tocarà viure. Aquesta ha estat sempre la voluntat de transformació de Vedruna Gràcia.

Si **mirem més enllà de l'aula**, ens adonem que som una gran comunitat educativa i l'escola també batega en l'AFA, en el consell escolar, en el bàsquet, en la coral, en els timbalers i geganters, en el cafè educatiu, en l'esplai Món Jove...

I tot plegat ens esperona a **mirar el futur** amb esperança i optimisme, amb la responsabilitat personal i col·lectiva de continuar fent viu el projecte Vedruna a Gràcia.

Al final de l'exposició tothom va poder deixar escrits els seus desitjos, les seves il·lusions, expectatives i propostes i les hem recollit per continuar forjant conjuntament l'escola que volem.

Moltes gràcies per fer-ho possible.

Montserrat Castelló Binefa
Directora

200 Vedruna
presència
Gràcia ♥ **162**

DEL CARRER A L'AULA:

Un dels objectius del projecte d'Escola Nova és el fet d'impulsar aprenentatges que siguin més significatius i propers per als alumnes. I què millor que reproduir a les aules -a escala petita i al seu abast- tot allò que els infants veuen i viuen fora de l'escola.

Aquesta ha estat l'última aposta que hem realitzat a Infantil, concretament a I3. La creació de nous espais de joc a les aules dels més petits de l'escola ha permès a nens i nenes descobrir el seu entorn més proper a través del joc. Les estacions de l'any, les festes i tradicions que celebrem o els temes i projectes treballats durant el curs han tingut cabuda en aquests racons de joc. I és que creiem en la importància que el nostre alumnat gaudeixi d'un tipus d'activitats més manipulatives i actives, on siguin protagonistes i aprenguin d'una manera lúdica i dinàmica.

És per això que vam decidir crear un espai de Botigueta i una Taula d'experimentació o Minimon, per tal de donar resposta a les necessitats de caire més vivencial que requerien els nens i nenes. Aquestes estances ajuden als infants a atribuir una major significació a diversos conceptes, alhora que contribueixen en seu desenvolupament social.

La Botigueta és un espai de joc simbòlic, en el que es pretén que l'alumnat gaudeixi jugant, tot interrelacionant-se en diferents contextos propers a ells. A l'inici de curs, al voltant de la Festa Major de Barcelona, van disposar d'una Xurreria de barri, on venedors i compradors intercanviaven xurros, xocolata desfeta, patates de bossa i batuts. Més tard va arribar la tardor, on nens i nenes representaven als botiguers que venen les seves castanyes a algunes cantonades de la ciutat.

NOUS ESPAIS DE JOC A LES CLASSES D'I3

En època de Nadal, la Botigueta es va convertir en un espai de venda de guarniments de l'època com ara garlandes, boles per l'arbre de Nadal que teníem a l'aula... Amb l'arribada de l'hivern, què millor que una farmàcia, on poder comprar tots aquells medicaments que ajuden a recuperar-se dels constipats i bronquitis tan assidus a I3. Després va arribar el Carnaval, amb l'afegiment d'una burra on col·locar també les disfresses i accessoris. Posteriorment, una paradeta de llibres i roses de Sant Jordi, una gelateria a l'estiu, etc.

A la Taula d'experimentació o Minimon, en funció dels temes, s'han reproduït a petita escala diverses realitats properes a l'alumnat, a l'hora que s'han generat diferents espais de manipulació i exploració a l'aula. Per la tardor, l'hivern, la primavera o l'estiu es va oferir als més menuts la possibilitat d'experimentar amb materials de dife-

rents mides, textures i colors, tot representant l'època estacional en la que es trobaven. Pel que fa a la Festa Major de la ciutat, per Nadal o per Sant Jordi, es van recrear petits Minimons, en els que els infants tenien la possibilitat de jugar amb personatges i figures que feien referència a la festivitat celebrada.

Un cop tancat el curs, podem assegurar que els espais han estat tot un èxit i que les nenes i nens d'I3 han gaudit experimentant i imitant rols d'adults, alhora que estaven aprenent. Així que, donem l'aprovat a aquests nous racons que anirem renovant i actualitzant.

ELS HÀBITS A L'EDUCACIÓ INFANTIL

14

Escrit per
Montse Garcia
i Gemma Ribas

A educació infantil treballar els hàbits i les rutines és fonamental per ajudar a potenciar l'autonomia i la socialització dels infants, i així millorar les pautes i la responsabilitat en el treball diari.

Definim els hàbits com formes de comportament adquirides per mitjà d'un aprenentatge o experiència. Són conductes socials necessàries per poder relacionar-nos amb els altres dins i fora de l'àmbit escolar, ja que ens ajuden a reforçar l'autoestima i la seguretat personal. No només cal ensenyar-los, sinó que els adults que acompanyem els infants hem de fer un bon modelatge, perquè quedin ben assolits i no els suposi cap esforç utilitzar-los diàriament.

És imprescindible establir vincles de col·laboració entre l'escola i la família. Ha de ser un objectiu comú de cara al creixement personal i a l'aprenentatge. D'aquí la importància del treball en comú dels hàbits tant a l'escola com a casa.

Per aquest motiu, des de l'escola, l'estil de treball que duem a la pràctica prioritza tant l'adquisició d'hàbits en l'acció educativa com l'adquisició de tècniques i continguts bàsics. Entenem l'educació com un procés integral, i per això potenciem una moral basada en la solidaritat, el respecte cap als altres i cap a nosaltres, l'acceptació de la diversitat, el respecte per la natura, el sentit de la llibertat lligat al de responsabilitat, el gust pel

treball ben fet, el coneixement del medi ambient, l'educació com a consumidor, l'aprenentatge de la vida democràtica i del respecte. Tot aquest ideari educatiu es tradueix en una tasca diària i comuna per part dels mestres i de les famílies, amb l'objectiu que la canalla vagi assimilant aquests aprenentatges.

A continuació us detallem un seguit d'hàbits, agrupats segons les característiques que es treballen i els objectius que es volen assolir:

Hàbits de sociabilitat

Treballem el fet d'aprendre a compartir el material, d'ajudar els altres, de saber escoltar tothom i demanar i respectar el torn de paraula, de parlar sense cridar, de saludar quan arribem i marxem de l'escola, d'aprendre a jugar amb els altres sense barallar-se, de respectar les persones, els animals i les plantes, de respectar el material i el mobiliari, respectar els horaris i ser puntuals, de trucar a la porta abans d'entrar a un lloc, el fet que cal caminar i no córrer dins dels llocs, de seure bé, saber disculpar-se i perdonar, saber demanar les coses educadament i donar les gràcies, no dir paraules grolleres ni mentides...

Hàbits d'autonomia i d'higiene personal

Treballem com posar-nos i treure'ns correctament la bata, el jersei o l'anorac, ser conscients de la necessitat de rentar-se les mans, de tapar-se la boca quan tossim, d'anar nets i netes, de rentar-se les mans després d'anar al lavabo, de mocar-se amb cura, de no ficar-se els dits o altres objectes al nas o la boca, de menjar autònomament sense embrutar-se...

Hàbits de treball

Aprenem a escoltar amb atenció quan ens expliquen alguna cosa, a posar interès a treballar bé, a aprendre a treballar concentrat i parant atenció en allò que es fa, a utilitzar correctament els estris més usuals, a participar en activitats comunes, a despertar la curiositat i l'interès a aprendre coses noves, a saber acceptar les normes, els errors i en la mesura del possible rectificar-los, a no oblidar posar el nom a tots els treballs i desar-los al lloc corresponent, aprendre a treballar en grup...

Hàbits d'ordre

Col·laborar a recollir sempre les joguines i el material, llençar els papers a la paperera, entrar i sortir de la classe de forma ordenada, deixar la cadira ben col·locada quan ens aixequem, penjar l'abric i la bata, tornar a posar la bossa de l'esmorzar al seu lloc i deixar la taula neta...

L'adquisició dels diferents hàbits capacita els infants a gaudir d'una convivència positiva amb els altres i l'ajuden en l'adquisició de nous aprenentatges.

És important observar els petits progressos de l'infant dia a dia i saber valorar-los perquè és una motivació important i necessària per seguir avançant.

L'adquisició dels diferents hàbits capacita els infants a gaudir d'una convivència positiva amb els altres i l'ajuden en l'adquisició de nous aprenentatges.

És important observar els petits progressos de l'infant dia a dia i saber valorar-los perquè és una motivació important i necessària per seguir avançant.

Recordeu que les petites operacions quotidianes esdevenen hàbits sobre els quals l'infant construeix la seva autonomia. Les rutines generen hàbits, els hàbits capacitats (s'han d'assolir durant l'educació infantil), i aquestes, a la llarga, competències (s'han d'assolir durant l'educació primària). Per aconseguir-ho és imprescindible el suport de l'adult.

És molt important tenir en compte que la sobreprotecció no afavoreix que l'infant desenvolupi la seva autonomia tant per adquirir i progressar en els aprenentatges com per avançar en el procés de socialització i d'establir relacions interpersonals sanes.

Per acabar, destaquem la gran importància de treballar famílies i escola conjuntament, per ajudar la canalla a créixer tant en el seu procés de maduració personal, com en l'adquisició d'hàbits i de nous aprenentatges que l'ajudin a entendre el món.

L'AVENTURA DE LLEGIR I ESCRIURE

Per a nosaltres les mestres, una de les coses més agraïdes de la nostra feina és quan un infant se t'apropa emocionat i amb un gran somriure, tot dient: "ja sé llegir!". El fet de poder desxifrar i posar sentit al munt de lletres que veuen és un pas molt important, com també poder expressar allò que pensen i comprovar que els altres ho entenen. Fins a arribar aquí és un procés llarg, però tanmateix molt interessant, amb diferents etapes i ritmes diversos.

El contacte amb les lletres comença des de ben petits, ja que el món que els envolta n'està ple i a poc a poc seran més conscients de la seva presència. Nosaltres, els adults, tenim un paper molt important en aquest procés, sent el nostre model un referent per crear un hàbit i agafar gust per la lectura i l'escriptura.

A l'escola els introduïm en el món de les lletres amb allò que els és més proper: el seu nom i els dels seus companys. Diferenciar quins són llargs i quins són curts, fer-los adonar de la inicial per tal de conèixer com es diuen aquestes lletres, relacionant el nom escrit amb la fotografia de l'infant, tenir l'abecedari molt visible i tots els noms al seu abast per tal que els puguin manipular.

A poc a poc, anem introduint més paraules que també tenen sentit per a ells, com les dels noms de les diferents classes o les relacionades mb els temes que treballem. No només van consolidant el nom de cada lletra, sinó que a

15

Escrit per
Marta Vives i
Sandra Font

partir d'un treball de consciència fonològica, a partir de rimes, endevinalles i altres jocs, van coneixent que cadascuna de les lletres té un so o dos.

Cada infant té un ritme maduratiu diferent, nosaltres els adults no hem de fer comparacions, sinó respectar el seu procés, acompanyar-lo en la seva evolució i valorar-li positivament el seu esforç. Al principi experimenten amb les lletres, i acostumen a escriure en les seves produccions aquelles que els són més familiars, les del seu nom, repetint-les o canviant-les de lloc. Més endavant, comencen a identificar un o dos sons d'una paraula i, de mica en mica, n'aniran identificant més fins arribar a escriure gairebé tots els sons. D'això en diem "ortografia natural".

El tipus de lletra que en un principi els és més fàcil és la que en diem “de pal”, ja que en estar compostes de línies rectes, siguin verticals, horitzontals o inclinades, no requereixen tanta precisió i són més fàcils de copiar sense necessitat de directrius. En els cursos d’infantil es fan diverses propostes, tant en els ambients com en el dia a dia a l’aula, per anar adquirint més habilitat motriu, des de cordar botons a fer traços de diferents grafismes, que prepararan la mà i els ajudaran a introduir altres tipus de lletres com és el cas de la lletra lligada. És a l5 on tenen un primer contacte amb aquesta tipologia, aprenent-les i provant de fer-les, seguint les indicacions de la mestra, ja que aquestes tenen una direccionalitat i continuïtat que és important que entenguin i facin correctament.

Paral·lelament, en la lectura també van fent progressos. A l’escola tenen al seu abast la biblioteca d’aula, on els prestatges es van omplint a mesura que la mestra va compartint, en estones màgiques grupals, la lectura de llibres de diferents tipologies: sonors, imatgiaris, d’artistes, poemes, àlbums il·lustrats, còmics, primeres lectures,... tot en un ambient relaxat. D’aquesta manera ja coneixen l’argument i sempre, seguint unes indicacions de respecte cap a l’espai i els llibres, poden agafar-los lliurement, gaudint-los sols o amb la companyia d’algú. Al principi, recordant l’explicació i/o imitant l’entonació que ha fet servir la mestra, adonant-se que hi ha lletres que acompanyen la imatge i que a poc a poc aniran identificant, dient primer el nom, després el so i finalment ajuntant els diferents fonemes, fins que la lectura esdevingui cada vegada més fluida.

Les mestres d’infantil plantem la llavor d’un procés que té continuació a cicle inicial. Veure i formar part d’aquests inicis ens emociona.

PROJECTES AMB ELS CINC SENTITS

1r
PRI

Escrit per
Alba Roig i
Magí Queralt

Durant aquest segon trimestre, els nens i les nenes de primer de primària hem après moltes coses emocionants sobre els nostres sentits. Ha estat molt divertit i interessant descobrir com funcionen els nostres cinc sentits i com ens ajuden a entendre el món que ens envolta.

Primer, vam aprendre diverses coses sobre els cinc sentits: la vista, l'oïda, l'olfacte, el gust i el tacte. Hem après que cadascun d'aquests sentits té el seu òrgan especial al nostre cos i com l'hem de cuidar. Cada sentit ens ajuda a connectar-nos amb el món que ens envolta i ens permet experimentar coses meravelloses.

Hem après algunes curiositats sobre els nostres sentits. Per exemple, sabíeu que el nas és l'òrgan responsable de l'olfacte i que podem olorar coses delicioses com els pastissos o les flors, però també coses desagradables com l'olor de suor? I sabíeu que la llengua pot identificar una pila de gustos depenent del seu grau de salat, dolçor, acidesa o amargor?

Com us dèiem, hem après com cuidar els nostres òrgans dels sentits. Ara sabem que hem de protegir els nostres ulls del sol amb ulleres de sol, o posar-nos crema solar encara que no sembli que llueixi gaire el sol.

Hem après que no ens hem d'introduir objectes a l'orella, que cal raspallar-nos la llengua quan ens rentem les dents i que no és bo fer burilles perquè podem malmetre la mucosa de l'interior del nas.

er aprendre'n una mica més vam anar d'excursió a "La Granja". Allà, vam fer un passeig amb els peus descalços per un camí sensorial. Va ser molt divertit sentir diferents textures sota els nostres peus!

Després, vam visitar un jardí de plantes aromàtiques. Vam olorar molts aromes i va ser una experiència molt interessant!

També vam tastar una varietat d'aliments amb gustos molt diversos. Vam descobrir un gust nou que no sabíem que existia: "L'UMAMI"! És un gust molt especial i difícil d'explicar amb paraules perquè no és cap gust en concret: ens van explicar que és el gust que tenen els bolets com els xampinyons.

Per acabar el nostre projecte, vam fer una visita guiada per a les famílies de la classe. Vam explicar tot el que havíem après i els vam deixar provar algunes de les experiències que vam tenir a l'aula. Va ser molt divertit compartir tot això amb les nostres famílies i veure com estaven orgulloses de tot el que havíem après.

Ara que dels sentits ja en sabem una mica més, estem emocionats per descobrir més coses sobre el nostre cos. Qui sap què ens espera el proper trimestre!

BENVINGUTS I BENVIGUDES A MAI MÉS

2n
PRI

Escrit per
Paula Daniel i
Ona Llassiera

A finals de desembre, a les classes de la Selva i les Serps de 2n de primària, hi van aparèixer un munt de dibuixos de personatges diferents i un missatge: Benvinguts i benvigudes a *Mai Més*. Van sorgir un munt de preguntes: Què farem? És un projecte nou? On és *Mai Més*? Qui són aquests personatges?

Després d'investigar una mica, vam saber que *Mai Més* era l'illa imaginària on vivia en Peter Pan, i les mestres ens van explicar que representàriem una versió de l'obra que va escriure en el seu moment James Matthew Barrie.

Fer teatre va ser tota una aventura: vam haver de llegir tota l'obra en veu alta. Ens va semblar llarguíssima al principi, i després, vam haver d'escollir quins personatges ens agradaria representar. Finalment, les mestres ens van anunciar quin personatge representàriem. Durant les vacances de Nadal vam memoritzar el text del nostre personatge i a la tornada ja vam començar els assajos.

Per poder ampliar els nostres coneixements de com fer teatre, ens va venir a fer una xerrada l'actriu Rosa Gámiz i vam gaudir molt escoltant-la. A partir d'aquí, ens vam endinsar en el món de Peter Pan des de diferents àrees. Vam aprofundir en el seu autor i en els diferents personatges que hi apareixen, vam aprendre els noms de les diferents parts d'un escenari i vam convertir-nos en grans artistes preparant els decorats per a les nostres escenes.

Finalment, els dies 6 i 8 de març, vam representar l'obra davant les nostres famílies. Va ser un moment molt emocionant que recordarem sempre. I com dèiem al final de la nostra obra: "Recordeu tots una cosa, estigueu on estigueu, no deixeu mai de somniar".

ESCOLES SENSE VIOLÈNCIA

3r
PRI

Escrit per
Cristina Cerdà i
Victor Vila

Durant diverses setmanes tot el personal de Vedruna, inclosos tot l'alumnat i els treballadors, hem desenvolupat el programa Escola sense violències de la Fundació Barça, per prevenir i saber com actuar en situacions que presentin qualsevol tipus de violència.

Dins del programa de formació Escola sense violències a 3r de primària hem realitzat tres sessions a tutoria i dues sessions a educació física i ens hem enfocat en els següents aspectes:

Primer

Hem vist els 54 articles que reconeixen tots els drets dels infants de 0 a 18 anys.

Segon

Hem après que hi ha secrets que es guarden i secrets que no.

✓ Quan un secret em sembla estrany, dura molt o em fa sentir malament (fàstic, por, tristesa), l'he d'explicar a alguna persona adulta de confiança que em pugui ajudar.

✓ Si em sembla que un amic o amiga té uns d'aquests secrets, l'he de comunicar a una persona adulta de confiança.

✓ Els adults poden semblar distrets o ocupats, si no ens escolten podem intentar trobar a algú altre o insistir-hi.

✓ Si no tenim cap persona adulta que ens escolti, podem anar a veure al referent del centre o a la coordinadora de benestar de l'escola, que és la Marta López.

Tercer

Hem après la importància que té trencar el silenci.

✓ El silenci o "tornar-la" no soluciona res. Allò que ha començat com un joc pot acabar en un conflicte greu, i pot fer sentir molt malament a algú o trencar la confiança i el "bon rotllo" del grup.

✓ El suport del grup quan a algú li fan alguna cosa que no li agrada ajuda que tothom se senti segur. Recordeu posar-vos al lloc de la víctima i no permetre fer-nos mal entre nosaltres. Si ens cal, sempre podem buscar l'ajuda d'una persona adulta.

✓ Quan alguna persona ens diu que alguna cosa no li agrada o no la vol, hem d'aturar-nos, demanar disculpes i respectar el que desitja o necessita.

✓ Quan volem fer-li saber a una persona que no ens agrada el que ens fa hem de ser fermes, saber que no ens mereixem rebre aquest tracte.

✓ És important comptar amb persones adultes de confiança que ens puguin ajudar a resoldre aquest tipus de conflictes sense renyar-nos ni minimitzar allò que ens passa.

Quart

Hem après a diferenciar entre situacions problemàtiques i situacions de violència.

✓ Els problemes són accidents o equivocacions, i podem intentar solucionar-los demanant perdó i buscant solucions.

✓ Quan algú em fa mal expressament al cos o al cor, això és violència i no és culpa meua. En aquests casos, he de dir que això no es fa.

✓ Si no aconsegueixo que deixin de fer-me mal, puc parlar-ne amb alguna persona adulta de confiança i demanar ajuda.

Cinquè

Hem reflexionat sobre els sentiments d'injustícia i d'atribució de responsabilitat.

✓ Saber atribuir responsabilitats en diverses situacions.

✓ Evitar culpar-se a un mateix o a altres infants víctimes d'allò que els passa.

✓ Diferenciar entre maltractament i conflictes.

Sisè

També hem parlat de les conseqüències i del procés de recuperació després d'haver patit experiències de violència.

✓ Pensar com es poden connectar les diverses formes de violència.

✓ Aplicar coneixements i estratègies en diverses situacions.

Estem segurs que amb totes aquestes reflexions i activitats tindrem unes relacions i dinàmiques més sanes.

**Programa
Contra el Bullying**

ENS ENDINSEM EN EL MÓN MEDIEVAL

Al llarg del primer trimestre, l'alumnat de 4t de primària va treballar l'etapa de l'Edat Mitjana a l'àrea de Projectes. Van aprendre com estava estructurada la societat medieval, com era la vida de cada estament, on vivien i quins espais freqüentaven. Per concloure tot aquest aprenentatge, es van posar a la pell de diferents grups socials a través d'un joc de rol.

Vam iniciar el projecte de l'Edat Mitjana a finals d'octubre amb una visita al Museu d'Història de Catalunya. Ens van ensenyar com era una casa de pagès, quins gremis hi havia i quina vestimenta duïen els cavallers. Després, a l'escola, el primer que van aprendre a través d'un eix cronològic és que l'Edat Mitjana va començar amb la caiguda de l'Imperi Romà i que va acabar quan Europa va descobrir l'existència d'Amèrica. Seguidament, a través d'un joc, van anar coneixent els diferents grups socials que conformen la piràmide dels estaments de la societat medieval (privilegiats i no privilegiats).

Una altra activitat que van fer va ser dissenyar individualment un escut i redactar una petita llegenda sobre la seva història. Després van dibuixar els escuts en un full din-A3, els van pintar i retallar per penjar-los en els passadissos del nostre pis de l'escola.

4t
PRI

Escrit per
Albert Raich,
Laia Mulet i
Joana Rubio

A continuació, van fer un treball en grup. Cada grup de taula s'havia d'especialitzar i buscar informació sobre un dels temes proposats: els castells, els monestirs, les ciutats, la vida al camp, les malalties o l'art. El producte final va ser un mural amb la informació i fotografies de cada tema, i cada grup el va haver d'explicar als companys i companyes de classe.

Per finalitzar el projecte, cada classe es va dividir en tres grups per crear un joc de rol sobre la societat medieval i les seves desigualtats. Cada grup va crear el seu propi taulell i cadascú va fer el seu personatge (rei, noble, clergat o camperol) amb

plastilina. Aquest personatge era el punt de partida de cadascú a l'inici del joc. Segons l'estament del personatge, cada jugador disposava de més avantatges o més desigualtats per tal d'arribar a l'última casella del taulell, que era l'objectiu del joc. Per exemple, el noble tenia un dau de deu xifres, però els camperols de sis. Un altre exemple: el rei queia a una casella que obligava a agafar una carta màgica, i si aquesta deia que els camperols havien de pagar cinc monedes d'or als privilegiats, els jugadors havien d'oïre segons el seu personatge. Al final, els camperols tenien més probabilitat de quedar-se sense monedes i avançaven més lentament, mentre que els nobles i reis anaven més ràpid i s'anaven enriquint. El joc reflectia la societat medieval i com et definia l'estament al qual pertanyies.

Escoles Guarnim

Som els alumnes de cinquè, i ara estem preparant la carpa del projecte d'Escoles Guarnim. A classe havíem d'escollir un tema i per votació vàrem triar un de ben original!

5è
PRI

Escrit per
Gemma Colominas
i Roger García

Escoles Guarnim ens va convidar a preparar i celebrar la Festa Major a la plaça de la Vila. 5è B va escollir el bosc de monstres i 5è A va triar jocs de taula. Llavors vam començar a planificar i portar material reciclat de casa.

La classe del bosc de monstres es va dividir per grups de taules i van començar a fer monstres inventats amb molta creativitat, i quan van acabar van començar la decoració de fulles i flors dignes d'un bosc monstruós. Segur que la seva carpa serà la més guarnida!

La classe dels jocs de taula també es va dividir i van dissenyar molts jocs emprant pintura, papers i molta imaginació!

Després d'això, a tots els nens i nenes se'ls va gastar la tinta dels retoladors! Segur que la seva carpa serà la més divertida!

Ara els nens i nenes de cinquè estan força neguitosos, però, quan arribi el dia del guarniment estaran molt contents i amb ganes de celebració. Hem après molt sobre la festa major i els trucs que utilitzen els professionals per decorar.

Els nens i nenes de cinquè ens ho vam passar d'allò més bé el 31 de maig! I esperem que els pares també hagin gaudit molt!

Moltes gràcies Escoles Guarnim, sempre recordarem aquesta gran experiència!

1r
ESO

Escrit per
diversos alumnes

IMATGES AMB COR

Reflexions i pensaments dels alumnes de 1r d'ESO creats al taller d'escriptura.

IGLÚ

A vegades penso que hi ha persones que són com un iglú ja que per fora, és a dir, de cara als altres, són freds. Per freds em refereixo al fet que són durs, autoexigents, que no revelen els seus sentiments, apàtics, que es mostren com si res els afectés. En canvi, per dins, són càlids, en realitat tenen sentiments. Aparentment sembla que res no els importi, però realment tot els afecta. Són sensibles, encara que ho amaguin per por que algú destrueixi el seu iglú intern.

Ona Baguè

AÏLLAT

La descripció clara de l'aïllament, de la cerca d'un lloc llunyà, fred, remot, gens semblant al que veuen els nostres ulls a diari, pot semblar salvatge i perillosa, però alberga un interior càlid, tal com passa amb l'aparença de molta gent.

L'iglú és una gran lliçó de vida, de com en un entorn hostil i monòton es pot construir, no només una llar, sinó també tota una vida, potser de supervivència, però tanmateix valenta i admirable.

Roc Piera

BARCELONA EMBOIRADA

És trist que ciutats tan maques com Barcelona acabin “emboirades” per la contaminació, i encara ho és més quan t’adones que això està passant a la nostra ciutat, a casa nostra.

És trist veure paisatges que haurien ser preciosos enterbolits pels fums, com emboirats. Però hi ha cops que aquesta boira no és blanquinosa, és groguenca, i no és ni a l’albada ni a la posta del sol. Llavors t’adones de la trista veritat: no són núvols baixos, és la contaminació que envolta la nostra ciutat.

Fa poc vaig llegir un article que deia que viure a Barcelona equival a fumar set cigarrets diaris. Pensar que els nounats a Barcelona ja respiren aquest aire des del moment que surten de l’hospital....

Molta gent pensa: i per què? Només cal sortir al balcó o obrir la finestra, a l’hora que sigui: sempre és ple de cotxes, sense descans.

Doncs aquí tenim la resposta: què farem? actuar?

Aina Giralte

CONTAMINACIÓ

Trobo que una de les coses més boniques és el diseg d’un nou dia. Un nou demà. Un nou dia per gaudir d’aquest regal que és la vida. Aquesta és una de les ben poques coses de les quals estem segurs: que el sol sempre continuarà sortint. Quan et despertes en una gran ciutat, el dia ja no llueix amb aquella claredat que hi ha a la natura i això és degut a l’acció de l’home. Costa de creure que som nosaltres mateixos qui, de mica en mica, però constantment, anem posant fi a aquesta claredat amb la contaminació, i encara costa més de creure que hi ha gent a qui això li és igual, no els importa. Si seguim amb aquest present, no tindrem un futur com el que esperem.

Gerard Balcells

El blanc i el negre junts formen un color obscur. Aquest color ens transporta, normalment, a les coses dolentes. A la imatge veiem aquest color reflectit en la contaminació. Actualment, el problema de la contaminació és un tema que ens genera por, ja que cada cop ens afecta més. Hem de procurar reciclar, ja que si no aquest color fosc s'estendrà arreu i ja no hi haurà marxa enrere.

Martina Rutllant

GAUDIR

Els humans ens hem esforçat per construir grans monuments, edificis i cases. Les persones han volgut anar-hi a viure per gaudir d'una qualitat de vida millor. Amb el pas del temps, hi ha hagut més persones que han volgut començar una nova vida, en un lloc nou. Com més habitants hi ha, més cases i edificis es construeixen i, per tant, la ciutat creix. Es faran nous barris, parcs, instal·lacions i serveis. En qualsevol cas, els habitants d'aquesta nova ciutat gaudiran com jo he gaudit i estic gaudint de la meva: Barcelona.

Irene Orte

LA DENT DE LLEÓ

Quan era petita i veia una dent de lleó, només pensava a bufar-la i demanar un desig.

Quan les bufava eren petits moments de pau en què et concentraves perquè el teu desig es fes realitat. Ara que ja soc gran ja no ho faig, però tinc aquests moments a la meva memòria com a símbol de la meva infància.

Laia Sans

PRIMAVERA

Els boscos verds, arbres i plantes que floreixen, paisatges de colors... Això és la Molina a principis de primavera. Amb la calma que porta descansar sobre la gespa, llegir sota un arbre o fer una caminada pel bosc sense el soroll dels cotxes: no te la pots imaginar si no la vius. És tan bonic veure com la gent gaudeix de la natura! Però, per què contaminem? És tan absurd això! Gaudim de la natura, però tanmateix la destruïm.

Roger Sorolla

Personatges singulars

2n
ESO

Escrit per
Paula Jaramillo
i Irene Voltes

Durant el segon trimestre els alumnes de 2n d'ESO hem fet el projecte Personatges Singulars. L'objectiu d'aquest projecte era aprendre més coses sobre personatges que han influït en el món d'avui dia i conèixer persones molt importants que desconexíem abans.

La primera activitat que vam fer va ser un joc d'endevinar el personatge a partir d'una fotografia. A la primera ronda, a partir d'una foto havíem de saber el seu nom, la seva nacionalitat i la seva professió. A la segona havíem d'endevinar el mateix, però amb una pista. A partir d'aquesta activitat a cada grup li van designar un personatge diferent amb el qual hauria de treballar.

A la segona activitat, vam buscar informació sobre el nostre personatge i amb aquesta havíem de fer un mural. Alguns grups també van fer una presentació digital. A partir d'aquest mural (o presentació) vam fer una presentació oral, per als nostres companys, per poder aprendre sobre aquests personatges singulars.

La següent activitat va ser fer La Contra de La Vanguardia del nostre personatge. Teníem la llibertat a l'hora de crear les preguntes per l'entrevista, i d'inventar-nos les respostes. Havia de semblar autèntic i vam estar un parell de classes fent aquesta activitat.

A continuació presentem una d'aquestes entrevistes, en aquest cas la de l'artista Frida Kahlo.

LA VANGUARDIA

LA CONTRA

Paula Jaramillo - Inés Sanjurjo -
Pau Morales - Mireia De Cabanyes

Frida Kahlo: Artista mexicana

Tinc 46 anys. Vaig néixer a Coyoacán i visc també a Coyoacán (Mèxic). No tinc fills.
Visc amb el meu marit. Soc pintora. Soc feminista. Sé qui ets, i, viva la vida!

“JO MAI PINTO SOMNIS O MALSONS”

Artista
És una pintora molt sentimental, i té una desimboltura com a artista. Li va ser infidel al seu marit igual que ell a ella. Unes de les seves frases més famoses i reconegudes al món, va ser: “Viva la vida”. El quadre més famós que he fet es titula Les dues Fridas, i també era el seu preferit.

Com és i com se sent Frida Kahlo?
Com vas aprendre a pintar?
Primerament, com que el meu pare era fotògraf, ell sempre m'ensenyava les fotos que feia, i m'agradaven molt aquells paisatges i retrats que li feia a la gent. Després del meu accident, em vaig sentir una mica trista, i vaig començar a pintar; des d'aquell moment no paro.

Què dibuixes i què pintes en les teves obres?
Jo dibuixo autoretrats en els quals explico històries de la meua vida, és a dir, la família, les malalties, els amors o els orígens. A vegades, dibuixo autoretrats de fantasia i de realisme.

Com defineixes les teves pintures?
Jo he fet les meves pintures bé... i hi ha un missatge de dolor, però crec que poca gent s'hi pot interessar. La pintura és un art que és impossible de definir.

Què és el que més t'agrada fer?
El que més m'agrada és fer autoretrats amb accessoris.
A les meves obres mai pinto somnis o malsons, perquè només pinto la meua pròpia realitat.

Des de quan tens malalties?
Principalment, des que tenia sis anys, encara que quan vaig néixer ja tenia un problema a les cames.

Com et sents quan pintes?
Em sento molt bé, perquè a més a més que m'encanta pintar, expresso els meus sentiments. Em fa feliç.

Quina és la raó per la qual pintes molts autoretrats?
Pinto les meves emocions, els meus sentiments, i la meua visió de la vida.

És fàcil o difícil retratar-se a un mateix?
No és pas fàcil: perquè crec que conèixer cada fracció de la cara, cada expressió, és impossible. Una és una mateixa i hi ha gent que diu que es coneix fins a les puntes dels dits, i de sobte sent que el seu propi embolcall s'escapa. Quan una sent que no suporta més, comprèn que la imatge que té davant no és una mateixa. De la manera més acadèmica, vaig fer de mi mateixa el meu model, el meu tema d'estudi.

Què vas sentir quan t'hagueren d'amputar un peu?
La veritat, és que em va donar una mica igual, simplement és un peu, a més a més, sempre seré igual.

Què passava per la teua ment en perdre el teu primer fill?
Tenia moltíssima il·lusió de tenir el meu fill que vaig plorar molt, però no hi ha més remei que aguantar-se.
A més a més, vaig estar embarassada tres vegades, però no els vaig tenir, per una ferida que tenia a la pelvis.

T'estimes molt Diego Rivera?
Molt, no vull que res el fereixi, que res no el molesti, ni li tregui l'energia que ell necessita per viure, com a ell li doni la gana, pintar, estimar, menjar, dormir, sentir-se sol, sentir-se acompanyat; però mai no voldria que estigués trist.

Alguna vegada deixaràs de patir tant?
L'alleujament del dolor s'absorbeix des de dins. Vaig intentar controlar la meua tristesa, però va aprendre a nedar.

L'última activitat que vam fer va ser la del bust del nostre personatge. Aquesta va ser l'activitat més difícil de fer, ja que havíem de tenir molta creativitat a l'hora de fer que sembles el nostre personatge i l'hi havíem de posar un cartell amb el seu nom. Vam estar bastants classes per poder construir el bust. Aquesta activitat ens va agradar molt perquè ens permetia utilitzar la nostra creativitat.

Aquestes van ser les activitats que vam fer en aquest projecte: "Personatges Singulars".

A nosaltres personalment ens ha agradat molt. Les activitats eren entretingudes i divertides. Ha estat molt bé aprendre coses sobre les persones que han marcat la nostra actualitat. A part d'això, els nostres mestres ens han ajudat en tots els dubtes que teníem i ens van oferir molts materials a l'hora de fer les activitats.

Congrés d'alimentació i salut

3r
ESO

Escrit per
Guiu Pirot

Per als professors de biologia i tecnologia no va ser res nou, en canvi, per a nosaltres, alumnes de 3r d'ESO del curs 23-24, va ser el nostre primer congrés. El tema era "Alimentació i Salut" i formava part de l'assignatura de projecte del segon trimestre. L'espai escollit per dur a terme el congrés va ser l'Espai Jove La Fontana, que per qui encara no el conegui, és un equipament juvenil públic del districte de Gràcia de gestió ciutadana coordinat pel Consell de la Joventut de Barcelona.

Per poder realitzar aquest projecte, el primer pas que havíem de fer era aprendre el seu funcionament, és a dir: què és realment un congrés i què es fa en un congrés? Per contestar aquestes preguntes vàrem comptar amb l'ajuda de la investigadora Sònia Guil (Fundació Josep Carreras) que tenia molta experiència en participar en congressos degut a la seva feina, i a través d'una petita presentació va explicar-nos les diferents parts d'un congrés i vam poder resoldre tots els dubtes que teníem a través de preguntes que ella ens contestava.

El segon pas que calia fer era dividir-nos en petits grups. Cada grup havia de formular una pregunta investigable relacionada amb el tema d'alimentació i salut, la qual hauríem de defensar, explicar i presentar el dia del congrés.

Una pregunta investigable és una pregunta que si la posem al cercador no ens dirà directament la resposta, és a dir, que haurem de fer una bona recerca d'informació i/o consultar-ho amb alguns experts.

Després de moltes hores d'investigació i dedicació al projecte, a punt per poder, a la fi, mostrar la nostra feina fora de l'escola, només restava organitzar-se per fer arribar a l'exterior l'existència del nostre "Congrés d'alimentació i salut". Tot això ho vàrem fer repartint-nos en quatre comissions encarregades d'alguna manera de difondre l'esdeveniment:

Comissió 1: Encarregada de les inscripcions i relacions públiques. Aquesta comissió s'encarregava de rebre als assistents, altrament anomenats "pares dels alumnes", fer un registre dels assistents, guiar-los i acompanyar-los cap a la sala on es realitzava el congrés. Aquesta comissió també era l'encarregada de presentar als diferents conferencians i donar pas a cada grup que presentava.

Comissió 2: Encarregada de la comunicació, les xarxes socials i el disseny gràfic. Van informar els pares de l'acte: Tema, lloc i hora. A més a més, el dia del congrés, van ser qui es van encarregar de fer fotografies i vídeos.

Comissió 3: Durant el congrés, vam fer una petita pausa i vàrem fer anar als pares a una sala del costat per ensenyar els diferents pòsters amb els resums i resultats de totes les investigacions. En aquesta sala, mentre els pares miraven la feina realitzada, vàrem oferir-los un pica-pica tal com s'acostuma a fer en tot congrés professional. Aquesta comissió era l'encarregada de preparar la sala amb els pòsters i de servir el pica-pica.

Comissió 4: Com a bons professionals, necessitàvem un grup que s'encarregués de la llum, del so, de passar les diapositives i de fer una petita aplicació amb tota la informació del congrés.

Doncs ja us podeu imaginar el resultat: va ser excel·lent per a tothom! Tot va anar molt bé, tots els temes exposats van ser interessants i entretinguts. Què hem après en aquest projecte? A parlar en públic, a treballar en equip, a entendre què és un congrés i a enriquir-nos i fer-nos més savis amb la informació sobre alimentació i salut.

Programació amb un arduino

4t
ESO

Per cloure el primer trimestre els nois i noies de la matèria de Tecnologia de 4t d'ESO han hagut d'afrontar el repte de dissenyar i programar una decoració lluminosa amb motius nadalencs. Per fer-ho han hagut d'aprendre a fer servir Arduino UNO i utilitzar instruccions de programació en llenguatge C++.

Escrit per
diversos
alumnes

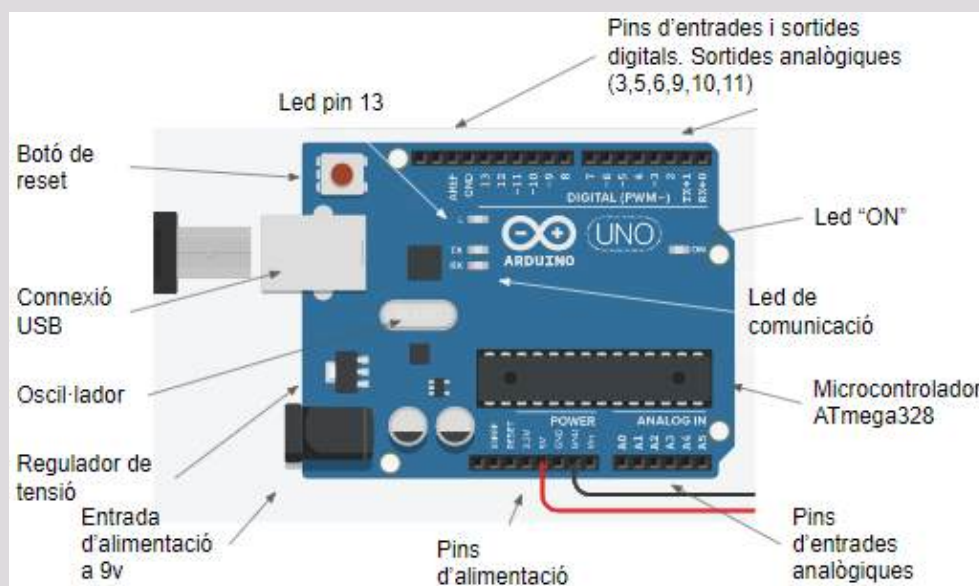
Què és Arduino Uno i per a què serveix?

Un Arduino és una petita placa amb un xip reprogramable que disposa de connexions d'entrada i de sortida (anomenats pins). A través de les entrades (un sensor de llum o un interruptor, per exemple) el xip rep informació que processa i com a conseqüència activarà unes determinades sortides (per exemple un LED que s'il·lumina).

Quines parts té la placa?

- Botó de reinici: serveix per apagar la placa i fer que torni a iniciar el programa.
- Port USB: ens permet transferir el codi de l'ordinador a la placa i també per poder alimentar la placa.
- Port d'alimentació: serveix per poder tenir energia perquè la placa funcioni sense estar connectada a l'ordinador.
- Entrades/sortides digitals: situades a la part superior de la placa, serveixen per connectar LEDs, per exemple, i el negatiu (Gnd),
- Entrades analògiques: situades a la part inferior, es fan servir per als sensors i sortides d'alimentació (3,3 Volts, 5 Volts)
- Microcontrolador: és el "cervell" de la placa. És on es guarda el programa que hem escrit a l'ordinador i que hem carregat a través del port USB.

Esquema de l'Arduino UNO

Com es programa?

S'utilitza el **llenguatge C++**. Es tracta d'un codi que escrivim seguint unes normes i que després de ser revisat l'introduïm a la placa. Aquest codi conté les instruccions per executar l'encesa i apagada dels objectes (LEDs) que tenim connectats de la manera que hem previst.

Tots els programes tenen la mateixa estructura general, que és la següent:

```
void setup()
{
    instruccions
    ...
}

void loop()
{
    instruccions
    ...
}
```

El **void setup()** és el codi que es llegeix primer i es llegeix una sola vegada. Normalment, serveix per identificar els diferents ports de connexions.

El **void loop()** és el la part del codi que fa que les indicacions que escrivim es vagin repetint de manera indefinida.

Instruccions de programació

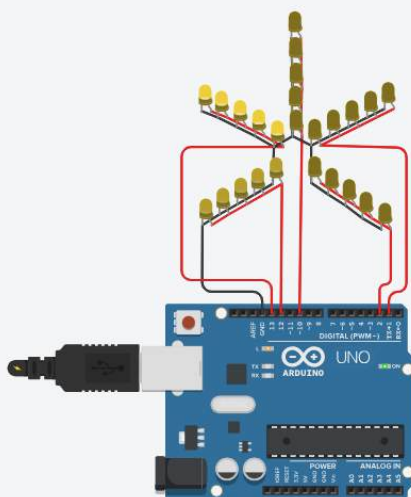
Algunes instruccions de programació en llenguatge C++ que hem après a fer servir són:

DigitalWrite(): serveix per encendre i apagar (HIGH/LOW) un dels pins de sortida digitals, sovint va lligat a la instrucció **Delay()** que permet afegir temps d'espera entre una instrucció i una altra.

AnalogWrite(): serveix per encendre o apagar un led de forma lenta i progressiva.

PinMode(): serveix per marcar les sortides digitals que utilitzarem.

For(): serveix per fer repeticions el nombre de vegades que vulguem.


```
1 // C++ code
2 //
3 int led1=12;
4 int led2=13;
5 int led3=10;
6 int led4=1;
7 int led5=2;
8 int i;
9
10 void setup()
11 {
12   pinMode(led1, OUTPUT);
13   pinMode(led2, OUTPUT);
14   pinMode(led3, OUTPUT);
15   pinMode(led4, OUTPUT);
16   pinMode(led5, OUTPUT);
17 }
18
19 void loop()
20 {
21
22   digitalWrite(led1, HIGH);
23   delay(700);
24   digitalWrite(led1, LOW);
25   delay(1);
26
27   digitalWrite(led2, HIGH);
28   delay(700);
29   digitalWrite(led2, LOW);
30   ...
31 }
```

La simulació amb Tinkercad

Abans de construir el projecte real, podem provar-lo en un programa d'ordinador. Hi ha una plataforma anomenada Tinkercad que ens permet veure com funcionen els nostres circuits abans de fer-los realitat i fer totes les proves necessàries fins que funcioni correctament. A la imatge inferior es mostra la simulació.

Pujar el codi

El codi es pot pujar a la placa a través de dues aplicacions diferents:

- Una és l'App oficial de las plaques Arduino. Es pot descarregar des de Play Store però el problema que ens pot donar aquesta App és que hi ha algunes plaques que no les detecta.
- L'altre opció es una pàgina web que no cal descarregar ni tampoc iniciar sessió. Aquesta pàgina web s'anomena Duino.app i l'única cosa que necessitem és tenir el codi fet i tenir un cable per poder passar el codi del portàtil a la placa.

Quan la simulació funciona correctament i el codi ja està descarregat a la placa Arduino UNO, ja només queda construir la figura i connectar els seus LEDs.

A continuació, podeu veure'n el resultat a través del codi QR que us enllaçarà a un vídeo de les figures exposades a la porteria de l'escola.

EMPÚRIES,

4t
ESO

BATXI
LLERAT

Escrit per
Anna Moreta

El passat 5 de desembre, els alumnes de 4t d'ESO que curseu l'optativa de Llatí i els alumnes de 1r i 2n del batxillerat humanístic vam anar plegats d'excursió a Empúries, l'única ciutat de la península Ibèrica on els grecs es van instal·lar fa més de dos mil cinc-cents anys. Les setmanes anteriors, a classe, vam estar aprenent molts aspectes sobre Empúries que ens van servir com a base per entendre més a fons el que anàvem a veure.

La visita va començar amb una breu introducció per part de dues guies locals sobre els orígens d'Empúries. A continuació, vam accedir al recinte arqueològic i vam començar un joc de pistes en petits grups que ens va fer recórrer els diferents carrers de la ciutat, primer grega i després romana, observar la descripció dels cartells, comptar elements de les cases o temples, anomenar les divinitats de l'època,...

L'ÀNIMA DE CATALUNYA

Vam poder veure in situ la majestuosa estàtua original d'Asclepi, el déu de la medicina, dins del MAC, el Museu Arqueològic de Catalunya, i la seva rèplica a fora, en un lloc elevat de cara al mar; les ruïnes d'un temple romà, amb algunes columnes que encara es conserven dempeus, com es distribuïen les cases, com eren les termes romanes o la zona del mercat. Finalment, vam entrar en un espai del museu on vam poder observar molts objectes de la població que havia viscut allà, com collarets, joies i eines personals, i també alguns dels mosaics que pavimentaven les cases i una de les peces de més valor, el mosaic del *Sacrifici d'Ifigènia*.

La ciutat d'Empúries és un lloc extraordinari: rere les ruïnes lleugerament elevades, es veuen uns pins verds contra un mar ben blau i tranquil, limitat per la banda esquerra pel Cap Norfeu i, per l'altra banda, pels penya-segats de L'Escala i de Montgó. No ens hauria de sorprendre que els grecs quedessin fascinats per aquest indret, ja que és d'una bellesa extraordinària.

Hem gaudit molt d'aquesta visita i de passar el dia en un lloc tan especial, perquè hem tingut l'oportunitat de veure in situ com era la vida dels nostres avantpassats i de conèixer amb els companys. També ens va agradar molt fer el joc de pistes perquè vam poder aprendre d'una manera divertida i que ens entusiasma.

La cuina catalana a l'European Young

El nostre alumne **Osveldo Sejas** ha obtingut la quarta posició a la setena edició de l'European Young Chef Award, representant Catalunya amb una interpretació de la cuina modernista barcelonina elaborada amb molls i verdura de proximitat catalana.

La competició, organitzada per l'Institut Internacional de Gastronomia, Cultura, Arts i Turisme (IGCAT), va reunir joves xefs d'entre 18 i 26 anys que han competit durant dos dies a la ciutat francesa de Le Touquet.

El Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, a través de Prodeca, i el Departament d'Empresa i Coneixement, a través de l'Agència Catalana de Turisme i l'Escola d'Hostaleria Vedruna, han impulsat coordinadament el concurs del jove aspirant català.

En aquesta edició, el jurat d'experts internacionals va estar constituït pel xef Alexandre Gauthier, l'expert gastronòmic i restaurador Amand P. Veranneman, l'experta d'IGCAT de Portugal Paula Frade, la pastissera del restaurant Zijavica Tea Vúnic, el guanyador del European Young Chef Award 2022 Pau Sintes i la cuinera, escriptora gastronòmica i especialista en Turisme Alimentari i Garantia de Qualitat, Wendy Barrie.

El cuiner

L'Osveldo Sejas, originari de Bolívia, va créixer al seu país natal fins als 12 anys, quan la seva família va decidir mudar-se cap a Barcelona. El seu interès a la cuina va començar des dels nou anys, ajudant la seva àvia en un petit restaurant. Als 16 anys, després d'acabar l'ESO, es va matricular a l'Escola Superior d'Hostaleria Vedruna Gràcia per realitzar els seus estudis de cuina i gastronomia. Cada dia en anar a estudiar a l'escola, passava per davant de la Casa Vicenç, obra del jove arquitecte Antoni Gaudí, la qual va ser la seva inspiració per poder crear el plat que l'ha portat a representar Catalunya a la final Europea.

El xef va aconseguir l'accés als European Young Chef Award després de convertir-se en el millor cuiner jove de Catalunya, una competició organitzada per l'Hotel-Escola de Sant Pol de Mar el passat mes d'abril.

Chef Award amb un homenatge a Gaudí

El plat

El plat que va presentar, Molls Gaudí, és una interpretació de la cuina modernista barcelonina elaborada amb molls i verdura de proximitat catalana.

En paraules del jove cuiner, “per transformar el plat tradicional a un d’innovador m’he inspirat en el Modernisme, partint del plat tradicional i conservant els seus ingredients tradicionals. He elaborat un puré amb moniato i api nap. Amb les verdures he volgut transmetre la llum, el color d’una vidriera de Gaudí i donar màxima importància als vegetals. Per evitar el malbaratament alimentari, he aprofitat les espines del moll per fer un suc de rostit concentrat i potenciar els sabors. Respectant el plat tradicional, he servit una vinagreta de pebrot vermell, acompanyada d’uns punts de pasta de pinyons. I per acabar, una carxofa (element icònic de les representacions modernistes de Gaudí) confitada de manera tradicional, al costat del moll, prèviament brasejat amb romaní, farigola, all i un “bouquet” de fonoll amanit per donar frescor i temporalitat. Com no podia ser d’una altra manera, hi ha també un homenatge al meu país, Bolívia, a l’aire de llima.”

Els premis

Els European Young Chef Award són uns premis impulsats per l’Institut Internacional de Gastronomia, Cultura, Arts i Turisme (IGCAT) amb l’objectiu de donar visibilitat al paper fonamental que juguen l’alimentació local i la diversitat cultural a totes les regions europees.

Aquesta distinció té com a objectiu contribuir a una millor qualitat de vida en les regions europees, destacar les diferents cultures alimentàries, estendre l’educació per a una millor salut i sostenibilitat, i fomentar la innovació gastronòmica.

Escrit per
Joan Hueso

Això es vol aconseguir organitzant esdeveniments i mitjançant una plataforma d’intercanvi de coneixements amb el suport de les institucions europees, coordinades per un organisme independent que pot ajudar a recopilar i difondre el coneixement que es genera mitjançant l’activitat de les regions participants.

DES DEL MENJADOR...

Escrit pels monitors del
servei de menjador

El temps de lleure és un moment valuós per fomentar la creativitat, la convivència i el desenvolupament integral dels alumnes. En aquest context, el nostre projecte principal, *Skoolarestart*, ens permet aprendre a expressar idees i emocions i enriqueix aquest temps amb una ampli ventall d'activitats.

L'objectiu del projecte *Skoolarestart* és utilitzar l'art com a eina d'aprenentatge i expressió. A través d'activitats com tallers d'art, música i altres formes d'expressió artística, els alumnes poden explorar i comunicar les seves emocions, pensaments i idees de manera lliure i creativa.

El nostre projecte inclou aspectes de convivència, cultura, compromís i salut. A través de jornades i activitats educatives, promovem valors fonamentals com el respecte, la solidaritat i la consciència social.

Una part integral de les nostres activitats en el temps de lleure és l'ús del joc com a eina transmissora de valors socials. Durant l'estona de pati, organitzem jocs i activitats que fomenten la cooperació, la comunicació i la resolució de conflictes.

En resum, el projecte *Skoolarestart* té com a objectiu promoure el creixement personal i social a través de l'art, la convivència i el joc.

Escrit per
Cristina Martín

LA COMISSIÓ DEL MEDI AMBIENT DE L'AFA

Des de la Comissió de Medi Ambient de l'AFA fa temps que procurem afegir el nostre granet de sorra amb accions que contribueixin a frenar despeses en recursos que no siguin necessaris.

És per aquest motiu que cada any fem campanyes d'economia circular per tal que, entre les famílies de l'escola, es comparteixin materials abans de llençar-los: disfresses, roba esportiva de l'escola, bates i motxilles, llibres.

En aquesta reutilització en els darrers anys ja hi han participat més de 200 famílies.

Si tens algun d'aquests materials i li vols donar una segona vida, pots enviar-nos un correu a afa.mediambient@vedruna-gracia.cat

Per cert, durant la festa de la primavera fem un sorteig d'un llimoner per a tots aquells que participen a parlar una estona sobre els ODS, Objectius de Desenvolupament Sostenible de UNEP, ja que volem contribuir a la millora de la biodiversitat (ODS 15). També és el tercer any que participem activament en el projecte d'escola per a la naturalització dels patis.

DES DE MÓN JOVE

LA MARATÓ

El passat 18 de desembre vam celebrar, un any més, la festa solidària per La Marató de TV3. Durant tot el matí al pati de l'escola es van organitzar moltes activitats i jocs dirigits als infants, amb la col·laboració dels timbalers i geganters de l'escola, que van fer una petita actuació. Es van acostar més de 300 participants i es va recaptar un total de 607,82 €, que van anar destinats a la salut sexual i reproductiva. Des de l'equip de Món Jove us volem donar les gràcies perquè sense vosaltres no hauria estat possible.

LES CONVIVÈNCIES D'HIVERN

Seguidament, la primera sortida que vam realitzar va ser a la neu. Degut a la poca quantitat de precipitacions d'aquest any, no vam poder gaudir de la neu tan com altres anys. Tot i així, el cap de setmana del 24 i 25 de febrer vam agafar un tren ben d'hora per anar fins a l'alberg Marista de Planoles a disfrutar de les convivències d'hivern!

Després d'una petita excursió i quatre flocs de neu, ens va visitar la Consol, una dona del poble molt amiga del drac de Planoles (no el confongueu amb el monstre de Banyoles), que feia molt temps que no veia el seu amic. El drac no sortia de la seva cova perquè tenia por a l'exterior i nosaltres, per tal d'ajudar-lo, vam fer moltes activitats per entendre les pors del drac i com podíem treballar-les: tallers, jocs de nit, conèixer els arbres dels voltants... Finalment, vam poder ensenyar-li la feina que entre tots i totes havíem fet i el drac, que ens observava des de la seva cova, va aprendre tant com nosaltres!!!

Si teniu qualsevol dubte, escriviu-nos a:
monjove@vedrunagràcia.cat

EXCURSIÓ AL CASTELL DE MONTSORIU

L'última activitat que hem fet fins al moment ha estat la de dissabte 16 de març. Vam agafar les motxilles i els fulards i vam pujar al castell de Montsoriu. Volíem comprovar si dins la torre de les Bruixes en podíem trobar alguna.

Tot i l'esforç, ho vam passar molt bé. Vam cantar, vam jugar i vam aprendre moltes coses de la natura. Desitgem amb moltes ganes que arribin les properes excursions: us hi esperem!

Rosa i

El dia 20 de desembre va ser, per a la mestra d'educació infantil Rosa Bover Serra, el darrer dia d'una història de 28 anys viscuda a Vedruna Gràcia: la Rosa es va jubilar.

Aquest final de curs la mestra de primària Lourdes Fargas Valero, després de quasi 40 anys de mestra a l'escola i uns quants més com a alumna (primer a Vedruna Àngels i de més gran a Vedruna Gràcia), també es jubilarà.

És un goig veure com l'equip docent fa llargues trajectòries a la nostra escola. Això dona estabilitat al nostre claustre, ens permet fer uns bons relleus generacionals i ens ajuda a consolidar el nostre projecte educatiu.

Crec que parlo en nom de moltes persones de la nostra comunitat educativa si dic que hem estat molt afortunats de poder compartir aquest camí amb ambdues. Hem estat testimonis privilegiats de la passió de la Rosa i la Lourdes per fer de mestres i sobretot, de l'amor, la saviesa, el compromís i la generositat amb què han exercit la professió.

Lourdes, gràcies

La jubilació sempre és motiu per mirar enrere, per recordar anècdotes, vivències, persones amb qui hem viscut aquests anys i ara ja no hi són... però, per damunt de tot, és un moment d'agraïment i volem agrair a la Rosa i a la Lourdes una cosa molt senzilla i molt important alhora: la seva manera de fer i de ser.

La jubilació també és mirar el futur i, de tot cor, desitgem a la Rosa i a la Lourdes molta salut i força per tal de tirar endavant tot allò que es proposin fer a partir d'ara. Coneixent-les, ben segur que d'idees i projectes en què implicar-se no els en faltaran.

Gràcies, Rosa.

Gràcies, Lourdes.

No us diem adeu, sinó a reveure. L'escola Vedruna Gràcia és i serà sempre casa vostra.

Equip directiu
de l'Escola Vedruna Gràcia

ESCOLA VEDRUNA GRÀCIA

Gran de Gràcia, 236

08012 Barcelona.

Tel. 93 218 82 69

www.vedrunagràcia.cat